

Túrabakancs a könyvtárban

Pár hónapja a budakeszi könyvtár nemcsak könyvet kölcsönöz, hanem túrákat is szervez. Hogy kerül a túracipő a könyvespolcra? – kérdezem Ádám Éva könyvtárost, a kezdeményezőt.

– A túracipőket természetesen nem a polcon tartjuk, sőt: ezekkel még csak be sem lépünk a könyvtárba. De értem a kérdését, és a mögötte megbúvó sztereotípiát is: a könyvtárost sokan úgy képzelik el, mint egy kontyos, az élet hétköznapi örömeitől magát távol tartó, szemüveges könyvmolyt. Nos, szeretném innen is hirdetni, hogy mi, könyvtárosok is sokfélék vagyunk. Az én hobbim például a természetjárás, szeretem az erdőt, az állatokat, a mozgást. Erdei sétáim során tűnt föl, milyen kevés budakeszi arcot látok. És az is, milyen sokan nem ismerik a közvetlen környezetüket. Amikor egyszer a munkatársaimmal megosztottam ezt a benyomásomat, kialakult egy beszélgetés, aminek az lett a végeredménye, milyen jó is lenne együtt kirándulni nekünk, munkatársaknak és azoknak az olvasóinknak,

akik ugyancsak kedvet éreznek ehhez. Eből született meg aztán ez a kezdeményezés, hogy minden hónapban egy szombati napon fölkerekedünk. A kirándulásaink során amellet, hogy szép környezetben, jó levegőn mozgunk, megismerkedünk környezetünk természeti szépségeivel, érdekes emlékhelyeivel, műemlékeivel is. A könyvtár munkatársai lelkesen készülnek egy-egy ilyen alkalomra, bújják a helytörténeti anyagokat, szakkönyveket, így a túrákon szakszerű túravezetésben van része annak, aki velünk tart. Sőt, minden egyes kirándulásunkhoz egy könyvajánlót is választunk.

– *Milyen sikere van a kezdeményezésnek?*

– Egyre többen ismerik meg és mind nagyobb a résztvevők száma.

– *Mikor és hova szervezik a legközelebbi sétát?*

– Január 17-én a Kossuth utcából indulunk, majd a következő etap a Béka-tó. Ezután fölkapaszkodunk egészen az Erzsébet-kilátóig. Onnan irány a Norma-fa, aztán vissza Budakeszire, közben útba ejtjük a katonasírokat. Ezt a túrát egyszer

már megcsináltuk, ez volt az első, amit szerveztünk, de mivel akkor többen még nem tartottak velünk a később csatlakozottak közül, az ő kívánságukra most megismételjük.

– *Mi haszna mindebből a könyvtárnak?*

– Nem hiszem, hogy mindenben a közvetlen hasznot kellene keresnünk, de mondok néhány szempontot: a kollégák és az olvasóink jobban összebarátkoznak. A könyvtár jó hírét is kelti. A túravezetéssel ismeretterjesztő szerepet töltünk be, ezzel és a könyvajánlóval új híveket is toborozhatunk a kultúrának, a könyvek világának.

Azori B. Toba
www.ngok.hu

